

Кваліфікаційна карта наукової школи

1. Назва наукової школи. «Сталий розвиток техносфери авіаційної галузі»

2. Галузь знань за державним переліком науково-технічної інформації: навколишнє середовище, сталий розвиток, екологія, техніка і технологія охорони навколишнього середовища, транспортна інфраструктура.

3. Загальні відомості про школу:

3.1. Науковий керівник школи – Ісаєнко Володимир Миколайович, академік АН ВШ України, доктор біологічних наук, професор, науковий керівник науково-навчального центру «Екобіобезпеки», ректор Національного авіаційного університету.

Науковий засновник школи – академік НААНУ, академік АН ВШ України Патика Володимир Пилипович.

3.2. Кількісний склад наукової школи (осіб) – 53.

3.3. Кваліфікаційний склад наукової школи (осіб):

- академіків – 3;
- докторів наук – 8;
- кандидатів наук – 43.

3.4. Характеристика наявної експериментальної бази.

- лабораторія екобезпеки науково-навчального центру «Екобіобезпеки» НАУ;
- лабораторії відділу фітопатогенних бактерій Інституту мікробіології і вірусології ім. Д.К.Заболотного НАН України.
- лабораторії «Радіаційної епігеноміки» Інституту клітинної біології і генетичної інженерії НАН України
- лабораторія аероекології;
- кафедра екології ФЕБІТ НАУ;
- кафедра біотехнології ФЕБІТ НАУ.

4. Наукові досягнення школи:

4.1. Найбільш вагомі результати.

Фахівцями школи розроблено концепцію розвитку наукової школи. У контексті концепції керівником школи Ісаєнком В.М. ініційовано і проведено щороку (з 2003 по 2019 р.) Всеукраїнську наукову конференцію «Екологічна безпека держави».

Розроблено перелік важливих наукових документів, зокрема:

- Проект ПРООН/ГЕФ «Інтеграція положень Концепції Ріо у національну політику України»;
- Загальнодержавну програму охорони та відтворення довкілля Азовського та Чорного

моря;

- Угоду про збереження китоподібних Чорного моря, Середземного моря та прилеглої акваторії Атлантичного океану;
- Концепцію національної екологічної безпеки України з екології;
- Концепцію національної екомережі;
- Концепцію екозбалансованого розвитку України;
- Стратегічний план з відновлення та захисту Чорного моря;
- Програму еко-аудиту;
- Методику соціально-екологічного моніторингу;
- Паспорт для акваторії морської шельфової зони;
- Прототип макету векторної електронної карти глибин;
- Екологічний паспорт сільської (агро) садиби і селітебної території;
- Екологічний паспорт туристичної території (об'єкта).

Розроблено технології захисту біосфери в зоні впливу техногенних об'єктів, в тому числі підприємств авіаційної галузі та запропоновано заходи зниження негативних наслідків техногенного впливу.

Останні розробки наукової школи:

- “Спосіб очистки стічних вод від сполук хрому (III)”;
- “Біоплато для очищення стічних вод та водойм від радіонуклідів”;
- “Комплексна біоінженерна система для очищення водойм”;
- “Спосіб визначення еколого-небезпечних ризиків розвитку і функціонування техноприродних водних систем”;
- “Сучасна методологія оцінки структурно-функціональних змін водних екосистем річок – в наслідок постійно діючого техногенного навантаження”;
- “Застосування методики інтегральних систем індикаторів для оцінки стану техноприродних гідроекосистем”;
- “Модульна біодизельна установка”.

4.2. Практичне використання отриманих наукових результатів.

Стратегічним завданням наукової школи є досягнення сучасного рівня виконання досліджень та підготовки науково-педагогічних кадрів.

Наукова школа здійснює суттєвий вплив на рівень вищої освіти, як в НАУ, так і в інших навчальних закладах Міністерства освіти і науки України.

Своєю діяльністю, розповсюдженням сучасних знань та умінь наукова школа безпосередньо сприяє:

- інтеграції і координації робіт творчих колективів у сфері захисту біосфери від техногенного впливу на територіях прилеглих до підприємств з високим рівнем техногенного навантаження;
- виконанню науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт;
- підготовці (підвищенню кваліфікації, стажуванню) кадрів (зокрема вищої кваліфікації) відповідно до міжнародних норм і стандартів для вирішення актуальних проблем пов'язаних із зниженням рівня негативних наслідків техногенного впливу на трансформовані екосистеми.

Основними науково-прикладними проблемами, що досліджуються та вирішуються фахівцями школи є:

- визначення механізмів хімічної деструкції складових біосфери в результаті впливу техногенних (авіаційних) підприємств та шляхів відновлення їх якісних характеристик;
- розроблення конкурентоспроможних екологічно безпечних та екологічно ефективних технологій з відновлення якості навколишнього середовища на територіях прилеглих до техногенних об'єктів;
- створення систем технічних, економічних та екологічних критеріїв ефективності сучасних технологій з відновлення якісних характеристик техногенно навантажених екосистем, за рахунок інтенсифікації компенсаційного механізму біотичної саморегуляції;
- формування технологічних вимоги до відновлення механізму інтенсивності пластичного метаболізму хімічних сполук антропогенного походження техногенно-трансформованих екосистем в умовах інтенсивного техногенного впливу;
- забезпечення екологічно-збалансованого розвитку підприємств авіаційної галузі.

4.3. Участь у конкурсах, що організуються з держбюджету та інших джерел фінансування гранти, тощо, за останні 5 років:

- конкурс на отримання стипендії Президента України для молодих учених (2018);
- конкурс проектів наукових досліджень і розробок Міністерства освіти і науки України згідно, що фінансуються Міністерством освіти і науки України за рахунок видатків загального фонду державного бюджету (2017);
- конкурс наукових робіт та науково-технічних (експериментальних) розробок молодих вчених у 2018 році Міністерства освіти і науки України (2018).

4.4. Визнання наукової школи науковою та громадською спільнотою (Державні премії України, відзнаки Президента, Кабінету Міністрів України, почесні звання, дипломи).

– академік, д.б.н., професор Патики В.П. у 2005 р. був удостоєний звання лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки, лауреата премії імені Д.К. Заболотного НАН України та лауреата нагороди Ярослава Мудрого в галузі науки і техніки Академії наук Вищої школи України. В 2015 р був відзначений премією Національної академії аграрних наук «За видатні досягнення у аграрній науці».

За вагомий особистий внесок у розвиток вітчизняної науки, зміцнення науково-технічного потенціалу України, багаторічну сумлінну працю та високий професіоналізм В.П. Патиці присвоєно почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України» (2013 р.).

В.П. Патики також нагороджений Почесною відзнакою Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи (2000 р.) за організацію вивчення популяційно-генетичних наслідків екологічних катастроф на прикладі аварії на Чорнобильській АЕС; нагороджений «Знаком пошани» Міністерства аграрної політики України (2001 р.); Почесною грамотою Президії Національної академії аграрних наук України за вагомий особистий внесок у розвиток аграрної науки з питань агроекології та ґрунтової мікробіології, підготовку наукових кадрів вищої кваліфікації (2011 р.);

– академік, д.б.н., професор Ісаєнко В.М. нагороджений нагрудним знаком Міністерства освіти і науки України «Відмінник освіти України» (1996 р.) та знаком «Петро Могила» (2007).

Також був відзначений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2009 р.), Почесною грамотою Національного авіаційного університету за сумлінну працю» (2009 р.) та золотою медаллю «Михайла Петровича Драгоманова 1841-1895» (2010 р.).

За вагомий внесок у розвиток освіти України Ісаєнку В.М. присвоєно почесне звання «Заслужений працівник освіти України» (2015 р.).

– академік, д.г.-м.н., професор Білявський Г.О. за успіхи у науковій і педагогічній діяльності нагороджений знаком «Відмінник освіти України» (1996 р), знаком «Петро Могила» (2007 р) та медаллю М. Ломоносова «За вклад в екологію и безопасность»,

Білявський Г.О. удостоєний Почесної грамотою Верховної Ради України і медалі «За особливі заслуги перед українським народом».

– д.т.н., професор Фролов Валерій Федорович у 2016 р став Відмінником освіти України. За розвиток вищої освіти України, нагрудний знак “Петро Могила” у 2017 р.

– д.с-г.н., професор Барановський Михайло Миколайович нагороджений знаком «Відмінник освіти України» (1996 р).

Барановський М.М. удостоєний нагороди Уряду Франції – ордену «За заслуги в розвитку сільського господарства» (Париж, 2008р.)

– к.б.н., доцент Білик Т.І. нагороджена знаком «Відмінник освіти України» (2018 р.).

– Лапань О.В. у 2016 р отримала премію Київського міського голови за успіхи у навчанні і активну громадську діяльність. У 2018 р. стала стипендіатом премії Президента України для молодих вчених.

4.5. Кількість підготовлених докторів і кандидатів:

12 – докторів;

32 – кандидатів.

4.6. Кількість отриманих патентів – 82.

4.7. Кількість опублікованих монографій, підручників та навчальних посібників:

Монографій – 46;

Підручників – 24;

Навчальних посібників – 10.

4.8. Кількість опублікованих статей у виданнях, рекомендованих МОН України, в українських та закордонних рецензованих журналах за останні 5 років – 167.

4.9. Кількість виставок, на яких наукова школа презентувала свої розробки за останні 5 років – 24.

4.10. Кількість наукових конференцій, ініційованих науковою школою (оргкомітет, програма тощо) за останні 5 років – 3.

4.11. Кількість доповідей на наукових конференціях різного рівня, у тому числі міжнародних, закордонних за останні 5 років – 372.

Відомості про колектив наукової школи

«Сталий розвиток техносфери авіаційної галузі»

№ з/п	П.І.Б.	Дата народження	Науковий ступінь, вчене звання	Місце роботи, посада	Загальна кількість публікацій
1.	Патика Володимир Пилипович	10.09.1945р.	Д.б.н., професор	Професор кафедри біотехнології ФЕБІТ	Більше 730
2.	Ісаєнко Володимир Миколайович	16.04.1954р.	Д.б.н., професор	Ректор НАУ	Більше 220
3.	Міхєєв Олександр Миколайович	04.02.1953р.	Д.б.н.	Завідувач лабораторії «Радіаційної епігеноміки» Інституту клітинної біології і генетичної інженерії НАН України, професор кафедри екології	Більше 200
4.	Барановський Михайло Миколайович	18.09. 1955 р.	Д.с.-г.н., професор,	Завідувач кафедри біотехнології ФЕБІТ	Більше 150
5.	Фролов Валерій Федорович	02.08 1948 р.	Д.т.н., професор,	Завідувач кафедри екології ФЕБІТ	Більше 60
6.	Петюх Григорій Павлович	16.07.1957 р.	К.б.н., доцент	Доцент кафедри біотехнології ФЕБІТ	Більше 150
7.	Маджд Світлана Михайлівна	18.03.1976 р.	К.т.н., доцент	Доцент кафедри екології ФЕБІТ	Більше 170
8.	Бабікова Катерина Олександрівна	22.04.1988 р.	К.с.-г.н.	Директор Інституту новітніх технологій та лідерства	Більше 50
9.	Ніколаєв Кирило Дмитрович	28.11.1982 р.	К.т.н., доцент	Заступник декана ФЕБІТ	Більше 80
10.	Лапань Оксана Володимирівна	21.03.1994 р.	-	Асистент кафедри екології ФЕБІТ	Більше 30

Керівник наукової школи

Дата _____

В.М. Ісаєнко

(підпис)

НАУКОВА ШКОЛА «СТАЛИЙ РОЗВИТОК ТЕХНОСФЕРИ АВІАЦІЙНОЇ ГАЛУЗІ»

Ісаєнко Володимир Миколайович – український учений у галузі екології та біотехнології. Доктор біологічних наук, професор. Академік Академії наук вищої школи України. Заслужений працівник освіти України з 2015 року.

Науковий засновник школи – академік НААНУ, академік АН ВШ України
Патика Володимир Пилипович.

Володимир Пилипович народився у с. Мала Маньківка на Черкащині, у селянській родині.

Після закінчення школи-інтернату в селі Шевченкове Звенигородського району Черкаської області він вступив на хімічний факультет Київського національного університету ім. Т.Г. Шевченка, де здобув вищу освіту за спеціальністю хімія природних сполук (1964-1969 рр.).

Ще навчаючись в університеті, почав працювати інженером в Інституті мікробіології і вірусології ім. Д.К. Заболотного НАН України (1968-1969 рр.), з 1969 до 1971 рр. служив в лавах Радянської армії.

Протягом 1971-1980 рр. пройшов шлях від лаборанта до старшого наукового співробітника Українського науково-дослідного інституту сільськогосподарської мікробіології, м. Чернігів. Закінчив аспірантуру та захистив кандидатську дисертацію у Всесоюзному науково-дослідному інституті сільськогосподарської мікробіології (м. Ленінград) на тему: «Изучение фитотоксических свойств некоторых почвенных микроорганизмов» (керівник О.О. Берестецький), і у 1975 р. йому було присвоєно науковий ступінь кандидата біологічних наук.

Згодом В. П. Патика очолював відділ ґрунтової мікробіології Південної зони СРСР (1982-1992 рр.), Кримський філіал ґрунтової мікробіології Інституту землеробства УААН (1992-1997 рр.).

У 1992 році захистив докторську дисертацію в Інституті мікробіології і вірусології ім. Д.К. Заболотного НАН України на тему: «Роль азотфіксуючих мікроорганізмів в підвищенні продуктивності сільськогосподарських рослин». У 1993 році В.П. Патика був обраний членом кореспондентом Української академії аграрних наук, а 1995 року – академіком УААН зі спеціальності сільськогосподарська мікробіологія. У 1995 р. присвоєне вчене звання професора.

Протягом 1997-2000 рр. В.П. Патика працював на посаді директора Інституту сільськогосподарської мікробіології УААН (м. Чернігів), згодом очолив Інститут агроекології та біотехнології УААН (м. Київ) (2000-2005 рр.).

З 2005 р. – професор кафедри біотехнології факультету екологічної безпеки Національного авіаційного університету.

З 2006 року завідує відділом фітопатогенних бактерій Інституту мікробіології і вірусології ім. Д.К. Заболотного НАН України.

В.П. Патика – лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2005 р.), премії Національної академії аграрних наук «За видатні досягнення у аграрній науці» (2015 р.), лауреат нагороди Ярослава Мудрого в галузі науки і техніки Академії наук Вищої школи України (2005 р.), лауреат премії імені Д.К. Заболотного НАН України (2005 р.).

За вагомий особистий внесок у розвиток вітчизняної науки, зміцнення науково-технічного потенціалу України, багаторічну сумлінну працю та високий професіоналізм В.П. Патиці присвоєно почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України» (2013 р.).

В.П. Патика також нагороджений Почесною відзнакою Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи (2000 р.) за організацію вивчення популяційно-генетичних наслідків екологічних катастроф на прикладі аварії на Чорнобильській АЕС; нагороджений «Знаком пошани» Міністерства аграрної політики України (2001 р.); Почесною грамотою Президії Національної академії аграрних наук України за вагомий особистий внесок у розвиток аграрної науки з питань агроекології та ґрунтової мікробіології, підготовку наукових кадрів вищої кваліфікації (2011 р.).

Володимир Пилипович є автором понад 730 наукових праць, низки оглядів, проблемних статей, 21 колективної монографії. Одержав 44 патенти і авторські свідоцтва. Під його керівництвом підготовлено 11 докторів та 17 кандидатів наук.

В.П. Патика проводить велику громадську роботу. Він є засновником «Агроекологічного журналу», а також членом редакційних колегій провідних наукових журналів: «Мікробіологічний журнал», «Физиология растений и генетика», «Вісник Харківського національного аграрного університету. Серія Біологія», «Вісник Уманського національного університету садівництва», «Мікробіологія і біотехнологія». Володимир Пилипович входить до складу спеціалізованих учених рад Інституту мікробіології і вірусології ім. Д.К. Заболотного НАН України та Уманського національного університету садівництва.

Він є почесним професором Харківського національного аграрного університету ім. В.В. Докучаєва, Уманського національного університету садівництва, Полтавської державної аграрної академії.

Володимир Пилипович більше 25 років опікується учнями Шевченківської спеціалізованої загальноосвітньої школи-інтернату з поглибленим вивченням предметів гуманітарно-естетичного профілю Черкаської обласної ради, яку закінчив у 1964 році, він є почесним членом педради школи-інтернату.

У Володимира Пилиповича органічно поєднується талант ученого і організатора науки, йому притаманне загострене почуття нового, надзвичайна працездатність, уміння робити досягнення науки надбанням спільноти практиків.

Науковий керівник школи – Ісаєнко Володимир Миколайович, академік АН ВШ України, доктор біологічних наук, професор, науковий керівник науково-навчального центру «Екобіобезпеки», ректор Національного авіаційного університету.

Володимир Миколайович народився 1954 року в Немішаєво, Бородянського району Київської області.

Після закінчення школи вступив до Київського технологічного інституту харчової промисловості який у 1976 році закінчив за спеціальністю «Технологія бродильних виробництв». В цьому ж році розпочав свою трудову діяльність на посаді інженера-технолога Ічнянського спиртзаводу.

З 1979 по 1987 рік працював у Київському технологічному інституті харчової промисловості старшим інженером; молодшим науковим співробітником; аспірантом; старшим науковим співробітником та захистив кандидатську дисертація.

З 1987 по 1992 рік – інспектор Учбово-методичного управління з вищої освіти, головний інспектор Мінвуз УРСР.

У 1992-1998 роках – головний спеціаліст відділу акредитації вищих навчальних закладів Головного управління акредитації та атестації навчальних закладів; начальник відділу акредитації вищих навчальних закладів, заступник начальника управління - начальник відділу Головного управління акредитації Міністерства освіти України.

З 1998 по 2000 рік – навчався у докторантурі Українського державного університет харчових технологій. У 2000-2001 роках – доцент кафедри Київського міжнародного університету цивільної авіації.

У 2004 році захистив докторську дисертацію «Біологічно активні речовини антипаразитарної дії в агроєкосистемах» і отримав науковий ступінь доктора біологічних наук». У 2005 році присвоєне вчене звання професора.

З 2001 по 2008 роки працював в Національному авіаційному університеті завідувачем кафедри екології; деканом факультету охорони довкілля Інституту транспортних технологій; директором Навчально-наукового інституту міського господарства; проректором з навчально-методичної роботи.

З 2008 по 2016 рік – обіймав посаду директора Інституту перепідготовки та підвищення кваліфікації Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова.

З вересня 2016 року очолює Національного авіаційного університету на посаді ректора.

За багаторічну сумлінну працю та високий професійний внесок у розвиток вітчизняної освіти і зміцнення наукового потенціалу України, Володимир Миколайовичу присвоєно почесне звання «Заслуженого працівника освіти України» (2015 р.).

В.М. Ісаєнко також нагороджений Золотою медаллю «Михайла Петровича Драгоманова 1841-1895 р.» (2010 р.); Почесним знаком «Петра Могили» (2007 р.). Відзначений нагрудним знаком Міністерства освіти і науки України «Відмінника освіти України» (1996 р.); Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2009 р.) та Почесною грамотою Національного авіаційного університету за сумлінну працю» (2009 р.).

Наукова діяльність

Наукові інтереси В.М. Ісаєнка широкі й різнобічні. Загальне визнання отримали його роботи з таких актуальних напрямів, як:

- сталий розвиток вищої освіти;
- еколого-збалансований розвиток техносфери;
- екологічний менеджмент;
- екологія та біотехнологія мікроорганізмів-деструкторів;
- технології зниження антропогенного впливу на літосферу;
- технології знешкодження техногенного впливу на гідросферу;
- застосування ресурсовідновних технологій для сталого розвитку авіаційних підприємств.

Володимир Миколайович є автором понад 230 наукових праць. Під його керівництвом підготовлено докторів та кандидатів наук.

В.М. Ісаєнко учасник: Другого Всесвітнього Саміту Міжнародної організації цивільної авіації «Нове покоління авіаційних спеціалістів» (NGAP2); 3-го Світового конгресу безпілотної авіації у місті Шеньчжень (КНР); Всесвітнього Конгресу Міжнародного інституту логістики і транспорту (CILT International Convention); Міжнародної асоціації авіаційної та аерокосмічної освіти (ALICANTO); 40-ї сесії Асамблеї Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО); Міжнародного семінару «Європейські цінності та компетентності у роботі закладів освіти, культури, охорони здоров'я, соціальної політики, органів виконавчої влади та місцевого самоврядування: формування, впровадження і моніторинг»; Міжнародної наукової конференції «Логістика майбутнього»; інноваційного космічного форуму «SPACEONNOW»; 16 Глобальної звітної сесії директорів навчальних центрів ІКАО з авіаційної безпеки та спрощення формальностей; конференції авіаційної безпеки «Challenges through implementation of the ICAO Global Aviation security plan (GASeP); Глобального саміту NGAP - «Нове покоління авіаційних спеціалістів». Приймав участь у Міжнародному авіакосмічному салоні «La Bourget 2019».

Як громадський діяч виступає консультантом Програма Розвитку Організації Об'єднаних Націй (ПРООН) в Україні у сфері освіти і наук. Є представником Міжнародної авіаційної організації підготовки та перепідготовки авіаційних спеціалістів в Україні. Член президії Науково-методичної комісії Міністерства освіти і науки України з напрямку «Екологія». Член Науково-технічної ради Міністерства інфраструктури України.

В.М. Ісаєнко є головним редактором журналу «Вісник НАУ» та головним редактором журналу «Проблеми екологічної біотехнології», членом редакційної колегії журналу «Агроекологічний журнал».

Володимир Миколайович – Голова Вченої ради Національного авіаційного університету. Член спеціалізованої Вченої ради за спеціальністю 21.06.01. – «Екологічна безпека» в НАУ.

Він являється Почесним членом Всесвітньої федерації безпілотної авіації (У рамках Другого Всесвітнього Саміту ІКАО «Нове покоління авіаційних спеціалістів» NGAP 2) та Почесним віце-президентом Асоціації інноваційних технологій для ремонту та обслуговування автомагістралей та злітних смуг.

Основні напрямки наукової школи:

– визначення механізмів хімічної деструкції складових біосфери в результаті впливу техногенних (авіаційних) підприємств та шляхів відновлення

їх якісних характеристик;

– розроблення конкурентоспроможних екологічно безпечних та екологічно ефективних технологій з відновлення якості навколишнього середовища на територіях прилеглих до техногенних об'єктів;

– створення систем технічних, економічних та екологічних критеріїв ефективності сучасних технологій з відновлення якісних характеристик техногенно навантажених екосистем, за рахунок інтенсифікації компенсаційного механізму біотичної саморегуляції;

– формування технологічних вимоги до відновлення механізму інтенсивності пластичного метаболізму хімічних сполук антропогенного походження техногенно-трансформованих екосистем в умовах інтенсивного техногенного впливу;

– забезпечення екологічно-збалансованого розвитку техносфери авіаційної галузі.

Вплив наукової школи на рівень вищої освіти

Наукова школа В. М. Ісаєнка має вагомий вплив на рівень вищої освіти в Національному авіаційному університеті. Наукові дослідження школи використовуються на лекціях, при проведенні практичних та лабораторних занять, курсовому та дипломному проектуванні, підготовці магістрів, PhD-докторантів та докторів наук.

Результати наукових досліджень учених школи постійно відображаються у наукових фахових виданнях та статтях, які відображаються в міжнародних науково-метричних базах як в Україні так і за її межами. Друкуються підручники та навчальні посібники вчених наукової школи. Проводяться Міжнародні наукові конференції за напрямками наукової школи.

Постійно ведеться активна робота щодо пошуку та залучення талановитих молодих науковців, що є основою підготовки кваліфікованих фахівців для України.

Список науковців, що захистили дисертації під науковим керівництвом (консультуванням) Ісаєнко В.М.:

Доктори наук:

№ п/п	ПІБ	Тема дисертації	Рік захисту
1	Маджд Світлана Михайлівна	Розвиток наукових основ басейнового принципу управління екологічною безпекою техногенно трансформованих поверхневих водних об'єктів	2018

Кандидати наук:

№ п/п	ПІБ	Тема дисертації	Рік захисту
1	Ніколаєв Кирило Дмитрович	Визначення хімічної природи фітотоксичних речовин грибів <i>Chaetomium aureum</i> , <i>Gliocladium zaleskii</i>	2008
2	Бабікова Катерина Олександрівна	Вплив азотфіксуючих і стимулюючих бактерій на формування урожаю і якості овочевої продукції	2009
3	Сидоренко Олександр Володимирович	Відновлення водних об'єктів забруднених ХОП	2004
4	Веренко Олена Валеріївна	Екологічна безпека технології виробництва та застосування авермектинів	2006